Dosarul nr. 5r-220/2024
4-24120902-48-5r-25102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03 decembrie 2024 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central,
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul, Mihaela Grosu
Grefier, Nicoleta Sandu

examinând cauza contravențională pornită în baza contestației depuse de către **Botnari Vasile** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 368862 din 05.10.2024 întocmită în baza art. 240 alin. (1) Cod Contravențional în privința lui Botnari Vasile,-

C O N S T A T Ă:

La 05.10.2024, prin Procesul-verbal cu privire la contravenție și Decizia de sancționare seria/nr. MAI06 368862, adoptată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Străşeni, Andrei Beschieru, cet. Botnari Vasile a fost sancționat contravențional conform art.240 alin.(1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 10 (zece) unități convenționale, ceea ce constituie 500 (cinci sute) lei, pentru faptul că la data de 05.10.2024, ora 20:45, mun. Străşeni, traseul R-1, conducătorul conducea u/t de model „*****” cu n/î ***** a încălcat marcajul rutier 1.1.1 din RCR, linia continuă.

Petiționarul Botnari Vasile, ne fiind de acord, la data de 18.10.2024, a înaintat în condițiile art. 448 Cod contravențional, contestație împotriva procesului – verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 368862 și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 05.10.2024.

La data de 24.10.2024, agentul constatator a expediat materialele cauzei contravenționale și contestația depusă de către Botnari Vasile spre examinare în instanța de judecată conform competenței teritoriale și jurisdicționale.

În motivarea contestației petiționarul Botnari Vasile, a invocat că, nu este de acord, că nu a comis fapta imputată, menționând că la materialele dosarului contravențional pe nu există nici o dovadă, care ar confirma vinovăția lui în comiterea contravenției. Menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție conține date eronate și nefondate, și, indicînd că nu sunt probe la materialele cauzei, agentul constatator a emis decizia bazându-se pe niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma săvârșirea unei contravenții. Indică la rubrica „Anexe” unde este indicat mențiunea „video”, însă la rubrica mijloace tehnice nu a fost indicate mijlocul special de constatare prin intermediul căruia a fost stabilită încălcarea regulamentului

circulației rutiere și agentul constatator nu a prezentat nici certificatul prin care a fost instruit în vederea utilizării unui mijloc special de constatare. Reține că: "Verificarea strictă a înscrierii în procesul verbal a datelor prevăzute de lege se impune cu atât mai mult cu cât petentului trebuie să i se asigure prezumția de nevinovăție instituită prin art. 6 CEDO...", respectiv că: "...săvârșirea faptei contravenționale se impune a fi constatată personal de agentul constatator, acesta are obligația de a efectua toate demersurile necesare pentru a constata dincolo de orice îndoială că fapta a fost săvârșită, în caz contrar dreptul la apărare al persoanei sancționate contravențional este încălcat ...". Totodată, menționează că constatarea faptei contravenționale realizate de către agentul constatator are un caracter superficial și tendențios, ceea ce denotă încălcarea prevederilor art.381 Cod contravențional. Or, din moment ce procesul-verbal de contravenție care a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 443 Cod contravențional, nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului. Menționează că, în momentul stopării de către agentul constatator Beschieru Andrei care a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție, dar care nu a efectuat careva înregistrări, respectiv nu a constat careva fapte sau acțiuni, iar alți colaboratori de poliție prezenți, nu au fost indicați ca prezenți la acțiuni de constatare, contrar normelor procesuale din Codul contravențional și Codul de procedură penală, care urmau a fi aplicate în mod corespunzător. Ține să remarce că, în ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art.6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. În ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atâta timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu. Sarcina probei îi revine agentului constatator. Consideră că, nu există faptul contravenției, iar de către agentul constatator nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar fi confirmat faptul comiterii de către el a contravenției prevăzute de art. 240 alin.(l) Cod contravențional. Adaugă că, la materialele Dosarului Contravențional nu există absolut nici o probă care ar demonstra în vreun fel vinovăția lui în comiterea faptei contravenționale. Reiterează cele expuse și consideră, că procesul-verbal a fost întocmit cu încălcarea tuturor prevederilor legislației în vigoare, este neîntemeiat, irelevant, iar materialele anexate în calitate de probe nu demonstrează în nici un fel vinovăția lui în presupusa faptă contravențională. Prin urmare solicit admiterea contestației.

În ședința de judecată agentul constatator Beschieru Andrei și petiționarul Botnari Vasile, nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin telefonograma anexată la dosar (f.d.11), cît și cererea

petiționarului care a solicitat examinarea contestației în absența sa, susținând în totalitate contestația depusă (f.d.12).

Prin prisma art. 455 alin. (2)-(3) Cod Contravențional al RM, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional al RM, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Analizând contestația și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție cu probele acumulate, sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea lor și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 368862 din 05 octombrie 2024, s-a constatat în acțiunile petiționarului Botnari Vasile, săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, pe faptul că la 05 octombrie 2024, ora 20:45, în mun. Strășeni, traseul R-1, conducând mijlocul de transport de model „Porche Macan" cu numărul de înmatriculare *****, a neglijat marcajul 1.1.1 (linia îngustă continuă ce semnifică delimitarea fluxurilor de transport de sensuri opuse pe sectoarele de drum periculoase, care au două sau trei benzi pentru circulație), fiind sancționat, în baza decizie din aceiași dată cu amendă în mărime de 10 u.c., adică 500 lei și 2 puncte de penalizare.

Contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 36886 și a decizie de sancționare din 05 octombrie 2024, a fost depusă la 18 octombrie 2024, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanța notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului

verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu prevederile art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul- verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* și a *probelor acumulate,* în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La fel, conform art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art. 228-243 din acest cod se constată și se examinează de către poliție.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. *(Zilibergerg împotriva Moldovei,* § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României,* § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 368862 și a deciziei de sancționare din 05.10.2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului/petiționarului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin semnătura acestuia în rubrica necesară din procesul- verbal cu privire la contravenție.

În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, astfel fiind indicată mențiunea ,,polițistul a întocmit procesul în mașină", ulterior obiecțiile petiționarului fiind înaintate cu ocazia contestației depuse prin care își exprimă dezacordul cu procesul-verbal întocmit.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută prevăzute la art. 445 din același cod, ce ar putea fi invocate din oficiu și în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, petiționarul a invocat că nu au fost prezentate probe care ar demonstra vina sa în comiterea faptei imputate, iar în acest mod instanța apreciază poziția acestuia ca o formă de nerecunoaștere a comiterii contravenției.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod, iar solicitările lui Botnari Vasile sunt astfel întemeiate.

În concordanță cu cele expuse și cu probele acumulate, prezentate și cercetate nemijlocit în ședință de judecată, instanța relevă că agentul constatator a constatat fapta în baza propriilor constatări, însă *de facto* nu a prezentat vreo probă certă care ar stabili exact fapta incriminată, motiv pentru care propria convingere a agentului constatator privind comiterea faptei nemijlocit de Botnari Vasile, este evident alterată și nu poate să răstoarne prezumția de nevinovăție a făptuitorului. Mai mult, înregistrarea video prezentată de petiționar dovedește contrariul celor constate de agentul constatator.

Mai mult, instanța de judecată, notează, că agentul constatator, la rubrica nr.11 ,,Anexe" a indicat prezența în calitate de probe o înregistrare video, însă această probă nu a fost anexată la materialele cauzei.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns

special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea să știe dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă *(Boldea împotriva României,* 15 februarie 2007, § 30).

Respectiv, instanța nu poate statua arbitrar în privința aprecierii vinovăției unei persoane, care nu recunoaște comiterea faptei incriminate, în lipsa acestor probe relevante care urmau în mod obligatoriu să fie acumulate în susținerea acuzării și doar în prezența constatărilor personale ale agentului constatator.

Subsecvent, instanța notează că Curtea Europeană a Depturilor Omului, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanței"* obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos,* §§ 59 și 61).

Tot Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei *[Jahnke şi Lenoble împotriva Franței (dec.)* și *Dima împotriva României,* 16 noiembrie 2006].

Prin urmare, deși, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 368862 din 05.10.2024, nu este afectat de vicii de legalitate și valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar la acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenției impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare al justițiabililor *(Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* 20 martie 2001, par. 16).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului, iar din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator Beschieru Andrei, a pus în exclusivitate procesul-verbal cu privire la contravenție, fără să anexeze *de facto* o planșă fotografică sau video(așa cum a indicat în procesul-verbal), sau alte probe ce ar confirma învinuirea înaintată.

Așadar, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului- verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta pe baza constatărilor personale și în baza probelor acumulate, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție și în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat, ci doar are dreptul să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

Desigur, instanța este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când este posibilă întocmirea unui „probatoriu" în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația de a-l întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță

Or, contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional face parte din categoria celor din circulația rutieră, care putea fi probată suplimentar.

În acest context, instanța conchide că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri și alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului, dar nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite.

Astfel, din moment ce se atestă lipsa unor probe la dosar, instanța constată o puternică îndoială asupra veridicității celor constatate în procesul-verbal al contravenției.

În plus, în cauza de față operează art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo",* ceea ce presupune că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite și în consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul că petiționarul Botnari Vasile a comis contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului și respectiv nu există.

În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Pe cale de consecință, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, contestația lui Botnari Vasile împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 368862 din 05 octombrie 2024, adoptate de către agentul constatator al IP Strășeni, Beschieru Andrei, pe semnele contravenției prevăzute art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, prin care petiționarul a fost sancționat cu amendă în mărime de 10 unități convenționale și 2 puncte de penalizare, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) și 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația depusă de **Botnari Vasile** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 368862 și decizia de sancționare din 05 octombrie 2024, întocmită de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Strășeni, Beschieru Andrei, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 368862 și decizia de sancționare din 05 octombrie 2024, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, prin care **Botnari Vasile** a fost sancționat cu amendă în cuantum de 10 (zece) unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 (cinci sute) lei și cu aplicarea în privința acestuia a 2 (două) puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Botnari Vasile,** pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Străşeni.

Preşedinte de şedinţei,
Judecătorul ***Mihaela Grosu***